

Freeriding v Chrisově podání není nebezpečný

CHRIS DAVENPORT

Na skypu

Když jsme si v listopadu zajišťovali podklady pro sepsání profilu Chrise Davenporta, slovo dalo slovo a ve vzduchu pak zůstala viset otázka, proč vlastně s Chrisem neuděláme pořádný rozhovor. „No to bysme asi docela rádi,“ říkáme na to a díky vstřícnosti lidí z marketignu firmy Kastle už to pak šlo ráz na ráz. Pár mailů, skype adresa, čas a ... Hallo, to je Chris? Jo, jak se máš? Už v Evropě něco napadlo?

...nenapadlo. Takže si o pořádném freeridingu můžeme tak akorát číst. To se pak jednoduše dozvíme, že Chris Davenport je jednou z nejuznávanějších osobností freeski scény posledních dvaceti let. Hodně toho vyhrál, hodně toho natočil a teď se prý chystá hodně vydělat. Bydlí v Aspenu, takže když zrovna není na heliskiingu v Kanadě, na freeride campu v Chile nebo na lodi na Antarktidě, prý ho baví být jen tak obyčejně doma. Ale je to muž mnoha

tváří a některým byste se možná docela podivili...

Jak jsem viděl, byl jsi zase letos zapojen do organizace závodů Světového poháru v Aspenu...

Ano, to je pravda, dělám vždy v Aspenu na světáku speakera, už asi patnáct let. Já jsem samozřejmě taky závodil a pořád mám k závodění

celkem blízko, což některé lidi překvapuje. Pořád mě to baví, jsem v kontaktu s týmem, všechny moje děti tady v Aspenu taky závodí... Byl jsem takto zapojen i do olympiády a mistrovství světa.

Ještě mi řekni, že si občas zajedeš obřák...

No... Už ne tak často, ale někdy ještě jo :-). Víš, já když jsem doma v Aspenu, tak jsem na kopci každý

SKI TOURING

den. Vůbec nezáleží na počasí, na podmínkách, prostě jdu na lyže. No a pokaždé samozřejmě nejsou takové podmínky, abysme tu mohli vymyslet kdovíco v terénu, pokaždé nemám čas jít na túru... Takže docela často vytáhnou obřádky a jdu je prostě prohnat na pěkně zrolbovanou sjezdovku. A tak jednou za rok si zajedu nějaký závod.

Kterou disciplínu jsi měl nejradši, když jsi závodil?

Nejlepší jsem byl v obřáku, ale měl jsem rád taky super G a sjezd. Akorát že já jsem taková muší váha, takže mi to moc nejezdilo :-)

Ty jsi teď seriózní součástí ski businessu, už nejsi jenom sponzorovaný jezdec...

Ano, mám podíl v Kästle GmbH, jsme na to dohromady čtyři.

Já bych tedy od freeskiera, když už se angažuje tímto způsobem, očekával spíš sympatie k nějaké malé, „garážové“ značce. Nebylo by to víc cool? Kästle, to je taková tradiční evropská značka, spojovaná hlavně se závodním lyžováním...

No, je to docela zajímavá otázka. Značka Kästle opravdu mívala takovou poměrně specifickou image. Jak říkáš, asi by to vypadalo víc cool, kdybych reprezentoval nějakou garážovku, ale upřímně, já jsem obchodník. Jo, jsem freeskiér, ale nejsem padlý na hlavu :-). Neznám nikoho, kdo by těmi malosériovými nebo, jak se s oblibou říká, v garáži vyrobenými lyžemi vydělával zajímavé peníze. Ale ono to nebylo tak, že bych si já vybral Kästle jako dobrou investiční příležitost, že bych v Rakousku zafukal na dveře fabriky s penězi v kufru. Oni si spíš vybrali mě. Já jsem byl až do roku 2007 sponzorovaný Salomonem a někdy v té době mi zavolali chlapi, kteří Kästle kupovali od Benettonu, že budou značku vracet na trh a zda bych to nechtěl rozjždět v Americe. Mně se to líbilo, takže jsem zakládal americkou divizi Kästle, rozjžděli jsme to tady úplně od nuly a myslím, že jsme odvedli dobrou práci. No a potom se věci vyvinuly tak, že jsem v Kästle společníkem, nejen tady v Americe, ale

v Kästle International. Viš, já jsem se sice stal známým lyžařem, ale musím říct, že to je jenom jedna moje tvář. Jsem strašně rád, že mám asi nějaký talent na sport, že mi tím pádem to lyžování docela jde a jsem taky pyšný na to, čeho jsem na lyžích dosáhl. Ale taky jsem chodil do školy, mám i nějakou praxi, byl jsem v byznysu u zajímavých věcí a snad můžu říct, že nejsem úplný blbec. A vedle toho jsem taky manžel a táta a všechno mě to děsně baví! :-)

Já jsem si myslel, že ty asi nebudeš ten typ, co se prostě jenom nebojí skákat z vysokých skal, tak ho všichni fotí...

:-) Tak skákání z vysokých skal bylo důležité, ale tyhle doby už jsou pro mě asi v nenávratnu. Dneska mě prostě víc odvažuje dělat třeba v marketingu Kästle a podobné věci.

Když teď do té ski industrie tak vidíš, myslíš si, že je pořád ještě prostor pro nějaké dramatické vylepšení sjezdových lyží?

Určitě je, ale asi už to nebudou taková vylepšení, jakých jsme byli svědky v posledních patnácti letech. Zažili jsme doslova revoluci, carving, twintipy, rocker designy... Takže to už se asi opakovat nemůže. Ale my lyže pořád vylepšujeme, pracujeme s materiály, s krojením, s tuhostí... Podívej se na auta. Před dvaceti lety jsme taky na nové auto koukali tak, že lepší už to ani být nemůže. No a každý rok se to zase posune. Bezpečnost, spotřeba, komfort... Automobilový průmysl asi ještě nějaká ta revoluce čeká, myslím třeba elektromotory. To už s lyžemi nejspíš nezažijeme, ta vylepšení budou dílčí, nebude jich tolik, ale budou.

Nevím, co by se ještě dalo vymyslet s lyžemi na sjezdovku. Ale určitě ještě bude co vylepšovat na lyžích do volného terénu a hlavně na ski touring equipmentu, co myslíš?

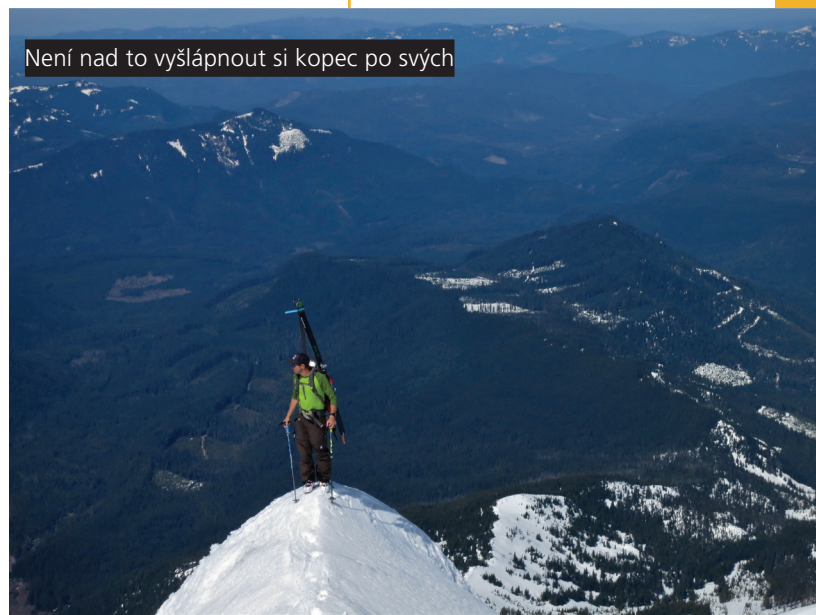
No jasně, ski touring je teď víc a víc v centru pozornosti, takže se dá předpokládat, že tam se ještě budou dít věci. Beru to i tak, že dosud byl trh s touring equipmentem finančně

nezajímavý, takže se do vývoje zase tolik neinvestovalo. Ale teď se to mění, tyhle věci se opravdu začínají prodávat, takže určitě nějaké peníze půjdou zpátky do výroby a na tom vybavení by se to logicky mělo projevit. Vždycky bylo klíčové najít optimální kompromis mezi kvalitami vyžadovanými při výstupu a vlastnostmi důležitými pro sjezd. A to platí pořád. Samozřejmě tam hraje důležitou roli hmotnost, takže je to o materiálech. Tuhle story už si myslím prošla cyklistika, možná by se z toho

jsem poznal, že tady ještě bude velký prostor pro vylepšování a možná i nové nápady.

Já jsem si na ski touring pořídil Dalbello Sherpa, které byly charakterizovány jako 50/50 pro chození a lyžování. Přece jen jsem nechtěl zase tolik slevovat z těch sjezdových kvalit. No a realita je taková, že se v nich docela dobře chodí, ale lyžovat se v nich moc nedá. :-)

Není nad to vyšlápnout si kopec po svých

dalo poučit. Někdy koncem 90. let byly karbonové rámy povinností, protože si všichni mysleli, že musí mít nejllehčí kolo na světě. Výrobci dělali tak lehká kola, že už potom začala ztrácet jiné kvality a najednou se zjistilo, že to s redukcí hmotnosti nejde donekonečna. My už taky víme, že ultra lehká touringová lyže se na přemrzlém hrbolatém sněhu vůbec nechytá. Extrémně nízká hmotnost taky není všechno a brzy se určitě začnou řešit i jiné věci. Takže nějaký vývoj tu určitě pořád bude, na něco se ještě můžeme těšit.

Třeba touringové boty, že...

Rozhodně! Já už jsem na jednéch botách pracoval s firmou Scarpa, to bylo ohromně zajímavé. Udělali jsme botu Scarpa Freedom RS, což je vlastně čtyřpřezková bota se skeletem, jaký mají normální sjezdové boty, ovšem dá se v ní také dost dobře chodit. A při tom vývoji

Fakt? No, to je průšvih. Ale pokud ty boty dopředu neznáš a nemáš možnost si je vyzkoušet, těžko se asi trefíš přesně do takových, aby ti stoprocentně vyhovovaly. Já jsem při vývoji Scarpa Freedom RS právě chtěl, aby byly vynikající na ježdění. A troufám si říct, že jsou. Já v těch botách normálně jezdím celý den po sjezdovkách, v terénu, nemám s nimi žádný problém. A dávám v nich i jedenodenní výšlapy, akce, kde se stejně šlape i jezdí. Jenom na velké túry a vícedenní přechody si беру lehčí boty. Asi bych s těmito dvěma páry vystačil. Jasně, na agresivní lyžování po sjezdovkách, třeba na ten jeden obřádek za rok, bych si radši obul Dobermanny nebo Falcony, ale to už se pak můžeme přezouvat dvakrát denně... To samozřejmě normální člověk nedělá, ten chce nejlépe jednu botu na všechno. A to je výzva! :-)

Rubriku Touring
vám přináší K2

Ještě k těm lyžím. Viděl jsem tě představovat nové allmountainy Kastle FX 85 a řeč přišla i na to, že v kolekci máte stejnou lyži ve dvou provedeních – obyčejnou a potom model HP. Jak si má tohle člověk vysvětlit? Znamená to „Podívej se na tu HP, takhle my umíme dělat lyže, jenomže na ty bys neměl, byly by moc drahý, takže ti bude muset stačit ta obyčejná...“?

Ne, vůbec ne. S těmito lyžemi to bylo přesně naopak. HP model je ten první originální, který měl na trhu velký úspěch. Je to super lyže se špičkovou konstrukcí a perfektním vyladěním, ale je to hodně sportovní lyže, má dva titanalý a vysokou torzní tuhost. Byla a pořád je s ní velká spokojenost, ovšem objevilo se poměrně dost názorů, že by se určitě líbila také v měkčím a pohodovějším provedení. Tak jsme se rozhodli udělat stejný model bez titanalů, jenom s lamináty, trochu měkčí a tolerantnější. A je taky o nějakých 140 eur levnější, což ale nebylo v počátku to nejdůležitější. Moje žena na nich ráda jezdí, takže klidně můžeme říct, že HP je pro chlapy a bez HP je to pro baby! :-)

Viděl jsem ten film o lavinách s podtitulem Know Before You Go. Ty se v těchto projektech často angažuješ, obecně jsi v minulosti hodně pracoval v lavinové prevenci, ale vedle toho taky vozíš lidi za freeridem po celém světě a propaguješ lyžování v backcountry. Nevidíš v tom někdy rozpor? S vědomím, co příroda umí, a taky s vědomím, co v backcountry v uvozovkách umí předvést kde jaký freerider, neřekl bys někdy těm lidem raději: „Neblázněte, zůstaňte kolem sjezdovky, tam je to bezpečné. Freeriding je ve vašem případě jenom zbytečný hazard se životem.“?

No, vím, kam míříš. Rozumím ti. Ale já v tom rozpor nevidím. Zaprvé, lyžování na sjezdovkách může být taky docela nebezpečné, nemyslíš? A neříkáš lidem: „Sedte doma na zadku, to je nejbezpečnější.“ Jde

o to dát lidem co nejvíc informací a co nejlépe je na tu danou aktivitu připravit. Na sjezdovkách už se to docela daří a já věřím, že se to může stejně dařit i v případě pohybu ve volné přírodě. V zimě, v létě, to je jedno. Když si chceš užívat hory tam, kde už na tebe nikdo nedává pozor, bezva, jsme na tom stejně, ale musíš taky něco vědět a znát. Realita je taková, že ty lidi tam polezou tak jako tak, takže my je chceme na určitá rizika upozornit a co nejlépe připravit. Říkat lidem aby něco nedělali, to prostě nefunguje.

Hele, asi máme oba rádi pivo a ne přestaneme ho pít proto, že se nějaký blbec nalil a pak naboural auto. Nebudeme kvůli tomu ani požadovat, aby se pivo přestalo vyrábět. Ale spíš se mladým lidem snažís říct, jak na to, co je v pohodě a co ne. Já mám tři děti a víc než toho, že si osklivě namelou někde v backcountry, se bojím toho, aby nechtěly od rána do večera sedět u počítače. Anebo aby je někdo nesrazil na sjezdovce. Já vím, jak krásná je příroda

a jak si ji člověk může užívat, takže tohle jim určitě nebudu zakazovat. Raději se postarám o to, aby o možných problémech věděly, aby měly co nejvíc informací a uměly s nimi pracovat.

V Evropě se teď zase hodně píše o heliskiingu, vypadá to, že by to spoustu lidí asi zajímalo. Vzbuzuje heliskiing lyžaře v Americe stejně? A jaký je vlastně tvůj osobní vztah k tomuto způsobu zdolávání hor?

A ty si radši nahoru vyšlápneš, nebo se necháš vynést vrtulníkem?

To se takhle nedá říct, já mám na horách rád úplně všechno, od sjezdovky přes ski touring až po heliskiing. Záleží to hodně na lokalitě, kde chceš lyžovat, protože někam se jinak než vrtulníkem ani nedostaneš. Jindy to třeba naopak nejde jinak než po svých a jsou místa, která určitě stojí za to vidět a projít na lyžích. Taky je to podle lidí, s někým můžeš celý den šlapat, někdo jiný to ale nezvládne, tak si raději zaplatí helikoptéru. Já vím, že to v očích některých lidí má takové trochu negativní zabarvení, že to je teď v módě v určitých sociálních vrstvách a někomu to třeba úplně neladí s ochranou přírody. Já se na heliskiing skrz prsty nedívám, ale stejně je to pro mě jen jedna z možností, jak si hory užívat.

No tak pro někoho, kdo bydlí v Aspenu, je to asi celkem normální...

Ale ne, takhle to není. Mimochodem, já vím, že Aspen má nálepku místa, kam snad můžou jenom bohatí. Ale tak to vůbec není. Hodně lidí si představuje jenom ty drahé shopy, hotely, kde si snobové s hollywoodskými hvězdami pořádají večírky, a přitom v Aspenu bydlí asi šest tisíc lidí, co chodí každý den do práce. Je tu nesmírně silná komunita místních, mimochodem taky skvělé kulturní zázemí, kluby a bary, kde se hraje fajn muzika... No a je tady parádní lyžování, okolo města jsou celkem čtyři ski resorty a k tomu nekonečné možnosti k provozování jakýchkoliv outdoor aktivit od lezení přes cyklistiku, běhání, rybaření, prostě všechno. A to je právě to, co na Aspenu milujeme, ne luxusní hotely! Každý den se potkáš s lidmi, kteří jsou v pravém slova smyslu outdoor people. Nikdo se nevytahuje, že má takový nebo makový barák, chodíme spolu lézt po skalách a pak jdeme na pivo třeba do Red Onion, to je takový klasický old style western bar... Vidiš, na to jsem zapomněl, historie Aspenu, která je samozřejmě o kovbojích a zlatokopecích. A když chceš, tak to tady pořád vidíš. ■

WWW.CHRISDAVENPORT.COM